

03 Casă modernistă mereu actuală - Litoral Peruvian Style

Fernando Isaac Sergio Marcelo Marcos Belaúnde Terry (07.10.1912 - 04 06.2002) a fost un arhitect, om de stat, orator, om politic și președinte al Peru-ului în două mandate. A urmat studiile secundare la Paris și studiile superioare la Universitățile din Miami și Austin, Statele Unite, unde a obținut titlul de arhitect în 1935. Reîntors la Lima în 1937, cu scopul de a disemina noile tendințe de urbanism și de a promova profesionalizarea arhitecturii în Peru, s-a dedicat predării ca profesor de Urbanism la Universitatea Catolică. Apoi a predat la Școala de Ingineri din Lima, care, în 1955, a devenit Universitatea Națională de Inginerie (UNI). Belaunde a fost și primul decan al facultății de Arhitectură de la UNI, în cadrul căreia a înființat Institutul de Planificare Lima (I.P.L.), cu scopul coordonării și implementării dezvoltării locale și naționale. A candidat în alianță cu Democrația Creștină, și a fost ales președinte constituțional pentru perioada 1963-1969.

Managementul său prezidențial a fost orientat către lucrări publice de mari dimensiuni: construcția de drumuri, aeroporturi, complexe de locuințe, sisteme edilitare, de irigații și energetice. De asemenea, a restabilit originea democratică a autorităților municipale. Maniera coerentă, pragmatică și cu evidente preocupări sociale ale președintelui arhitect a atras atenția lumii vestice, așa cum specifică revista Americana Time pe coperta unui număr din 1965.

Time Magazine Cover March 1965 - Belaunde A Latin American Architect of Hope

În 1968 a avut loc o revoluție instituțională a forțelor armate condusă de generalul Juan Velasco Alvarado. Belaunde a fost exilat la Buenos Aires, de unde a plecat ulterior în Statele Unite, unde s-a dedicat carierei universitare ca profesor de arhitectură. Datorită abilităților sale profesionale, el a

fost invitat de renumitul arhitect Walter Gropius, creatorul Școlii Bauhaus din Germania, să predea în universitățile din Statele Unite, cum ar fi Johns Hopkins, Harvard, American University, Columbia și George Washington Harvard. În această perioadă Belaunde s-a inițiat în noile concepte alternative de planificare și dezvoltare a teritoriului.

În 1978 Belaunde s-a întors în Peru și a candidat la alegerile generale din 1980, în urma cărora a fost ales președinte constituțional ne-consecutiv pentru a doua oară, pentru perioada 1980 – 1985. A convocat imediat alegeri municipale și a retrocedat mass-media expropriate de dictatura militară proprietarilor originali. Au urmat efectele dezastruoase ale fenomenului El Niño, apariția grupărilor teroriste Sendero Luminoso și Movimiento Revolucionario Tupac Amaru (MRTA) și agravarea crizei economice care a provocat un val de greve și crize economice repetate. Cu toate acestea, a continuat cu o politică de lucrări publice, în special în ceea ce privește educația, locuințele și drumurile, insistând cu continuarea lucrărilor proiectului "Carretera Marginal de la Selva". După încheierea celui de-al doilea mandat, el a continuat să acționeze în politică ca lider al partidului Acción Popular (AP). A fost unul dintre promotorii alianței forțelor politice de dreapta care la alegerile din 1990 a lansat candidatura scriitorului Mario Vargas Llosa, care a fost învins de Alberto Fujimori. În timpul regimului Fujimori a acționat în opoziție până la sfârșitul anului 2001. Apoi s-a retras din politică și a murit în anul următor.

În primul său mandat s-au realizat acțiuni majore cu impact social, dar în special proiecte de infrastructură ingierească și s-a inițiat la inițiativa lui Belaunde ambițiosul proiect "Carretera Marginal de la Selva, fiind un proiect important de autostradă, care conectează regiunile amazoniene din Columbia, Ecuador, Peru, Venezuela și Bolivia. Este unul dintre principalele proiecte de infrastructură ale Inițiativei pentru integrarea infrastructurii generale ale Americii de Sud. Pentru această inițiativă Belaunde primește medalia de aur la Bienala de la Rimini-Italia în 1971.

FERNANDO BELAUNDE TERRY în acțiune - 1963 – 1968

În perioada 1973 – 1988 am trăit și activat profesional în America de Sud, petrecând cea mai mare parte a timpului în Peru, ca membru al unui proiect de cooperare internațională al Germaniei, numit "Mision Alemana de Energia". Obiectivele acestui proiect au fost "Evaluarea Potențialului Hidroelectric Național" și "Optimizarea Expansiunii Sistemului Electric Interconectat" al Peru-ului. Pentru un tânăr inginer care a terminat facultatea de Hidrotehnică din Timișoara în anul 1967 și cu experiența acumulată pe șantierele marilor proiecte hidroelectrice ca "Vidraru" pe Argeș și "Porțile de Fier" pe Dunăre, aceasta a fost o oportunitate deosebită să particip într-un proiect de asemenea importanță. Din studiile realizate de echipa noastră a rezultat că Peru-ul este una din țările cele mai bine dotate din lume din punct de vedere al energiei hidroelectrice, cu un potențial teoretic de 210000 MW și unul fezabil tehnico-economic de 58000 MW. Cu o puterea instalată actuală hidrotermică de 13,400 MW, care este de doar 23% din potențialul practic disponibil, Peru-ul se află într-o situație privilegiată într-o lume în care se impune folosirea la maxim a resurselor regenerabile de energie.

Evaluacion Potencial Hidroelectrico - Ingereri in Actiune

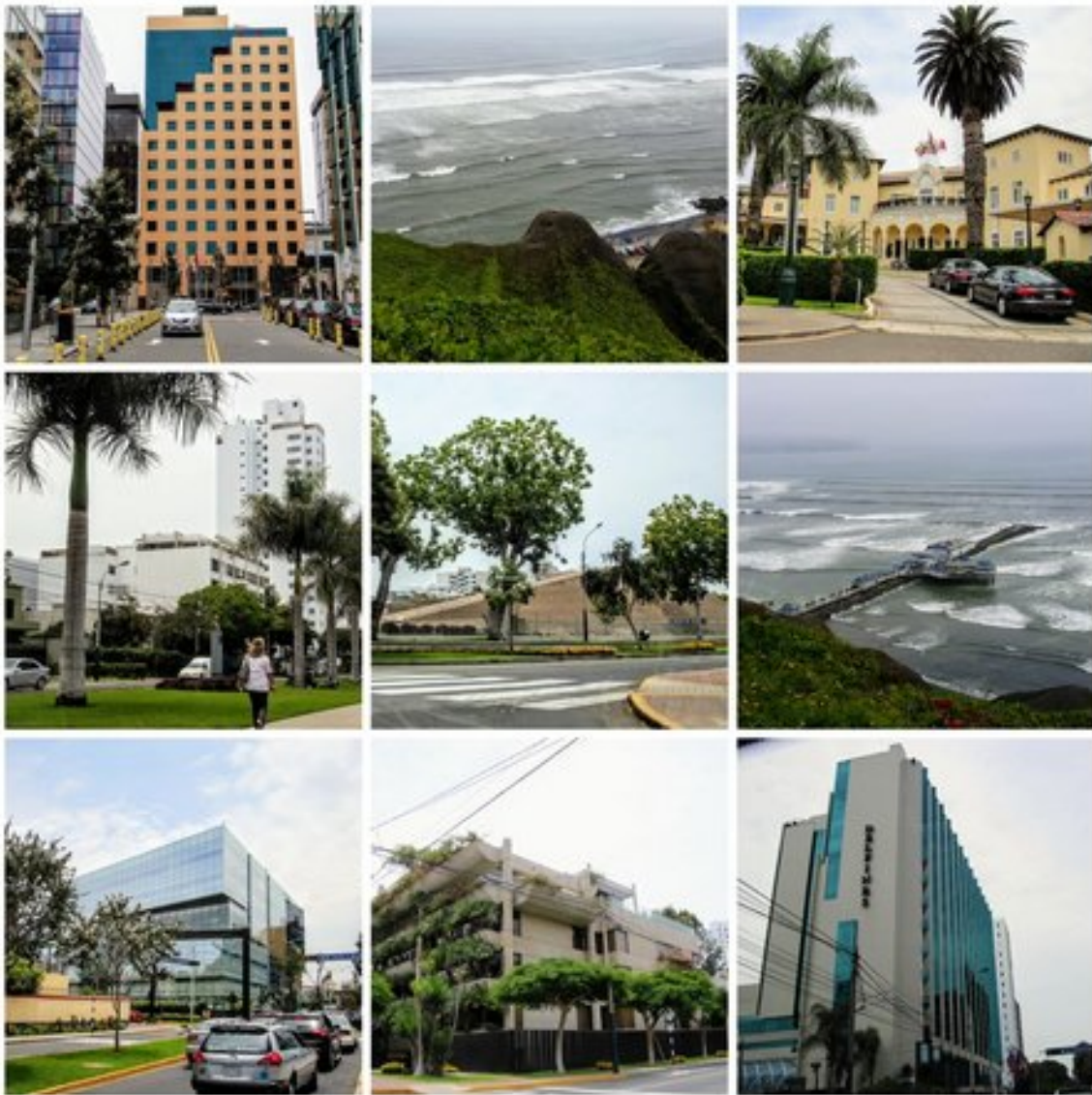
La sfârșitul decadei '70 am avut onoarea să-l cunosc pe recent repatriatul Don Fernando Belaunde Terry, ca urmare a convergenței intereselor noastre comune relaționate cu dezvoltarea optimă tehnico-economică a Peru-ului. Faptul că proiectele hidroelectrice cele mai valoroase din punct de

vedere tehnico-economic, care au rezultat din studiul nostru, se aflau pe partea estică a lanțului Andin, într-o zonă Amazoniană corespunzând proiectului cel mai ambițios a lui Belaunde "Carretera marginal de la Selva" a constituit esența colaborării. Proiectul cel mai interesant identificat în cadrul studiului nostru de evaluare a Potențialului Hidroelectric Național a fost ENE 40 pe afluentul cu același nume al Amazonului, cu o putere instalată de 4000 MW. Acest proiect de excepție conceput în urmă cu peste 40 de ani a avut o soartă similară proiectului "Carretera marginal de la Selva" inițiat în urmă cu 50 de ani: Ambele au rămas până astăzi în mare parte "pe hârtie".

Prin titlul "Casă modernistă mereu actuală" intenționez să relatez despre casa de la Lima a prietenilor mei Carroll și Ricardo Caillaux, a căror casă de vacanță am prezentat-o în articolul "Beach Resort Ancon 1/8_Litoral Peruvian Style" (detalii aici: <https://www.igloo.ro/beach-resort-ancon-18-litoral-peruvian-style/>). Sunt sigur, că v-ați pus deja întrebarea "de ce vă povestesc despre arhitectul președinte al Peru-ului și despre proiectele de inginerie care mă relaționează cu această personalitate marcantă a secolului trecut". Răspunsul este simplu: casa prietenilor mei de la Lima a fost proiectată de către arhitectul Fernando Belaunde Terry în anul 1948 și consider, că prezentarea în revista Igloo a acestei personalități Peruane de excepție și a unui obiect pe care l-a proiectat în tinerețe ar fi utilă pentru o mai bună înțelegere a realității Peruane.

Casa familiei Caillaux este localizată în cartierul San Felipe din Lima într-o zonă de case familiare în care au luat naștere de-a lungul timpului tot mai multe blocuri de locuințe. Exemple de locuri care sunt ușor accesibile din aceasta locație se pot vedea în imaginea de mai jos.

Zone din apropierea casei Caillaux din San Felipe - Lima

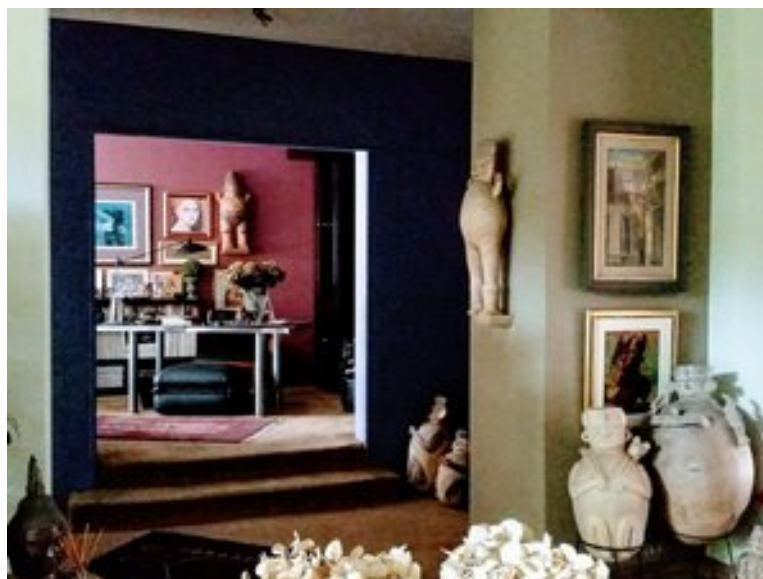
Nu intenționez să fac o prezentare de specialitate a acestui imobil, în care am fost oaspeți și ne-am simțit ”ca acasă”. Doresc doar să dau o idee despre ambianța în care trăiesc în mod curent prietenii mei ”intelectuali sportivi” Peruani.

O primă renovare și modificare a casei a avut loc în 1983, ca apoi în 1993 să fie reamenajată din punct de vedere al mobilierului și al aspectului estetic inclusiv al amplasării lucrărilor de artă. De aceste activități s-au ocupat proprietarii în persoana, dar mai ales Carroll Caillaux, care este de profesie designer ambiental. În următorul colaj se pot aprecia unele elemente specifice ale casei Caillaux.

Elementele specifice ale casei Caillaux

Casa Caillaux este un adevărat muzeu de artă precolumbiană având prezentate în aproape toate încăperile și de manie preponderentă lucrări de ceramică și textile din cultura Chancay, dar și diverse lucrări de artă vizuală de proveniență Peruana și internațională.

Ceramica Precolumbiană

Chancay-ul a fost o civilizație precolumbiană care s-a dezvoltat pe coasta centrală a Peruului și în special în cimitirele de pe văile Chancay și Ancon, unde familia Caillaux își are casa de vacanță, ceea ce explică numărul mare de piese colecționate de-a lungul anilor.

Ceramica Precolumbiană

Civilizația Chancay a produs ceramică la scară largă folosind matrițe și s-au găsit peste 400 de tipuri diferite de desene care în mare parte nu au fost încă deciptate.

Terasa acoperită văzută din sufragerie

În casa Caillaux sunt expuse și o multitudine de tablouri, care coexistă pașnic cu lucrările precolumbiene de ceramica, lemn și textile.

Home Office

Bineînțeles că printre lucrările de artă și-au găsit locul și imagini care confirmă performanțele sportive ale gazdelor.

Last but not Least - Carroll Caillaux în Acțiune

(CC) Sergio Morariu, 2020